

Vitézi Hírmondó

2013. évi (I. évfolyam) IV. szám (Június hó)

Vitézavatás Erdélyben – A Főkapitány Úr beszéde

Nemzetes Magyar Gyülekezet!

Meghatottan állok itt Erdélyben és örülök, hogy újra köztetek lehetek. Büszkeséggel és szeretettel nézek végig soraitokon. A vitézség és az olthatatlan hazaszeretet ünnepségére jöttetek ma ide. E két nemes férfi erény volt magyar fajunk legnagyobb büszkesége, ezt félték bennünk ezer éven át és szerzett nekünk dicsőséget szerte a világban. Mi mai magyarok őrizzük szívünkben és lelkünkben ezeket a nemes erényeket. Mert ezek soha el nem évülnek a történelem forgatagában.

Egy nemzet gyermekei vagyunk és egy nagy közös családot alkotunk. Ebből csak azok rekesztik ki önmagukat, akik a nemzeti gondolatot megtagadják.

1

Vitézi Hírmondó
2013. június

HISZEK EGY ISTENBEN. HISZEK EGY HAZÁBAN. HISZEK EGY ISTENI ÖRÖK IGAZSÁGBAN. HISZEK MAGYARORSZÁG FELTÁMADÁSÁBAN.

Öntudatos magyar nemzeti életet akarunk élni és ragaszkodunk ősi hagyományainkhoz. Ezekre a gondolatokra épülő nemzeti létünk zászlóvivője a Vitézi Rend.

Az évenként megismétlődő vitéz avatás egyike legszebb hazafias ünnepeinknek. Mikor várományosból vitézzé lesz valaki az olyan mintha új fáklya gyúlna ki a sötét éjben. S ha már rengeteg fáklya fénye ragyogja be a magyar éjszakát- akkor virrad fel a Magyar Nemzet napja. Ti vitézek vagytok Nemzetünk büszkeségei. S ehhez méltón viseljétek magatok. Legyetek éber őrei e sokat szenvedett drága Nemzetünknek. Szívetekben a hazaszeretet lángja égjen örökké, lelketek legyen erőssé. Mert nem tudhatjuk az Úr még milyen próbáknak vet alá minket. Nem hiszem,hogy a magyaron kívül lenne még olyan nép akiket az Isten oly sokszor tett próbára. De mi ezeket a próbákat rendre ki álltuk. Csapás, csapás után ért minket. De mi a turáni faj újra és újra vitézül álltuk a próbát. Isten végtelen kegyelme és szeretete megtartotta Nemzetünk. Ma is itt vagyunk és itt is maradunk. Őseinkhez méltó módon ragaszkodunk ősi földünkhöz. Az Úr ezt a Kárpátok ölelte földi paradicsomot a magyarnak adta. Ezért hát drága magyarok, kedves rendtársaim éberen örködjétek,hogy a Sátán praktikái ősi földünkből ki ne vessenek minket. A Bibliában is olvasható a Sátán fegyvere a megosztottság. Legyetek bölcsek és tisztaszívűek! Ne engedjétek a széthúzásnak! Mi magyarok nem vagyunk annyian, hogy a megosztottságot elviselhetnénk.

Történelmünk során rendre bebizonyosodott, hogy amikor megosztott volt nemzetünk akkor mindig idegen népek uralkodtak rajtunk. Mi magyarok különösen szeretünk egymásra licitálni, hogy ki a jobb vagy a nagyobb magyar. Ez a kurucos virtuskodás csak hátráltatja a magyar ügyet. Ne egymással vetélkedjünk- hanem a rajtunk élőködő nemzetek fiaival.

Gyakran hallom az elcsatolt részekén élő magyaroktól – „ mi vagyunk az igazi magyarok”. S ha ilyet hallok mérhetetlen düh és indulat szaggatja szívem. Mert akkor mi kik vagyunk, akik a sors iróniájából a Csonka Magyarországon élünk? Pedig tudok olyan bocskaiban járó magyarról, aki azzal dicsekedett nekem, hogy ő még Jan Slotával is üzletel, vagy a Vereckei hágónál hallottam egy magyartól-milyen jó is volt itt élni még Szovjetunió volt. S ha házunk szomszédságában élő erdélyi magyarra mit mondjak?! Ki a gyászos kettős állampolgárságról szóló kampányban nem vett részt és szavazni sem ment el. Magyarország a világon egyedül mondhatja el magáról, hogy önmagával van körbe véve. Így én azt mondom, a határvonal s más körülmény sem tehet különbséget magyar és magyar között. Ezt azért mondtam el, mert a magyar nép nagy próbatételeinek még nincs vége. S több ezer éves történelmünk során számos példa bizonyítja – csak akkor tudtunk győzedelmeskedni, ha megvalósult a nemzeti összefogás. Ne az alapján ítéljük meg egymást, hogy ki hol lakik vagy ki melyik nemzeti párt tagja! Ne azt nézzük, miben különbözünk. Sokkal inkább törekedjünk arra,hogy észrevegyük, miben vagyunk hasonlóak és ezeket erősítve közeledjünk egymáshoz. A magyar népben meg van a teljes nemzeti összefogás iránti igény. Ezt bizonyította az világraszóló és példaértékű nemzeti összefogás, ami árvíz idején megmutatkozott Magyarországon. Jöttek az elcsatolt részekén élő magyarok és magyar a magyarral karöltve lett úrrá a mérhetetlen áradaton. Az én szemeim előtt ez a gyönyörű nemzeti összefogás lebeg. Hiszem, hogy a magyar egy különleges nép. S ha megtanulja, hogy nem enged teret a köztünk élő idegenek megosztó politikájának akkor e Nemzet lesz még nagy és hatalmas. Ti, akik itt vagytok és egy rendbe a Vitézi Rendbe tartoztok –

járatok elől jó példával. Mutassunk erős egységet, hogy ebből merítsenek bátorságot és hitet magyar testvéreink. Ránk, vitézekre mindig több és nehezebb feladat vár, mint magyar társainkra. De mi ezt önként vállaltuk mikor a Rend kötelékébe léptünk. S az önként vállalt kötelezettség mindennél nagyobb teher- ezt mi vállaltuk és nem ránk erőltették. Hát ennek megfelelően kell élni vitézi mindenapjaink.

Örömmel látom, hogy idén is új tagokkal erősödik a Vitézi Rend. Akik a mai napon avatásra kerülnek, vegyenek példát a már avatott rendtársaikról- szolgálják alázattal a Magyar Nemzetet és legyenek hű katonái a Vitézi Rendnek!

Alapítónk vitéz nagybányai Horthy Miklós egy Vitézi Rendet alapított. Ti ma ennek a Vitézi Rendnek tagjaivá váltok. Viseljétek büszkén a Rend nagyjelvényét és hirdessétek szerte a világban – a Vitézi Rend erősebb, mint valaha, és mint ilyen a Magyar Nemzet tartó oszlopa.

Legfelsőbb Hadúr vigyázó szemei rátok tekintenek. Ezért lelketekben és testetekben soha meg ne inogjatok. Segítsétek minden erővel a magyar feltámadást. Magyarország volt, van és lesz! Én ebben hiszek. Ne legyetek kicsinyhitűek! A Magyar Nemzet nem kis nép, hanem olyan nemzet, aki előtt egyszer a világ összes nemzete meghajol. Ezekkel a gondolatokkal kívánok nektek erőt és egészséget a ránk váró nehéz időkre.

Isten áldja Magyarországot! Isten óvja Erdélyt! Köszönöm, hogy meghallgattak.

Vitézavatás Erdélyben – vitéz dr. Székely Zsolt, Erdélyi Törzskapitány beszéde

Nemzetes Rendtársak! Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Kedves Vendégek!

Tisztelettel és nagy örömmel üdvözlöm kedves vendégeinket:

vitéz Molnár Gázsó Jánost, a Vitézi Rend elnök főkapitányát

vitéz Varga Lászlót, a Vitézi Rend főszéktartóját

Stefanidesz Terézt, a kapitány úr feleségét

Gázsó Regina kislányát

vitéz illyefalvi Petke Júlia széktartó asszonyt, valamint minden vitéz-társunkat az anyaországból is, akik megtiszteltek jelenlétükkel.

A Jóisten kegyelméből immár ötödik alkalommal ünnepelünk itt, a Sepsiszentgyörgy Szemerjai református templom falai között. Ez a mai nap különösen jelentős, mert Rendünk Főkapitánya immár második alkalommal tisztel meg jelenlétével. Főkapitány urunk erdélyi látogatása jelzés értékű, azt bizonyítja, hogy a Székelyföld, Nagy Magyarország legkeletibb sarka fontos a Vitézi Rendnek, munkánk nem hiába való.

Mindnyájunk örömére, a mai napon Rendünk 6 új taggal gazdagodik, 6 vitézt avatunk, egy közülük már sajnos nincs köztünk, csak az emléke előtt tisztelgünk és 5 székely-magyart, akik a jövőt, a folytonosságot jelentik, és akik mind igaz Istenfélő, magyar emberek. Felmenőik közt nemzeti hősök voltak, az egységes magyar nemzet hősei és ők az idegen megszállás és kommunista diktatúra kegyetlen évtizedeiben is ápták nemzeti hagyományainkat. Tesszük ezt pontosan a rend alapítójának, vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr, a 20. század legnagyobb magyarja születésének 145. évfordulója után egy pár nappal. Ugyanakkor 9 háromszéki vitézt kitüntetésben részesítünk.

A Kormányzó Úr, reményt adva a nemzetnek, 93 évvel ezelőtt hívta életre a Vitézi Rendet, melynek célja, hogy tagjai családjukkal erős keresztény erkölcsű, békében bölcs és dolgos, háborúban erős, Hazájához mindenkor és minden körülmények között hű, nemzetfenntartó, a magyar társadalmat erősítő szervezetet képezzenek. A Vitézi Rend eszménye az a magyar nemzettárs, aki Istenbe vetett hittel kész élete árán hazáját megvédeni, aki síkraszáll olyan konzervatív ötvözetű, haladó, szociális és demokratikus eszményekért, mint: Isten, Haza, Család, demokratikus társadalmi rend, független ország, jogegyenlőség, egyben tagadja Trianon jogszerűségét és harcol minden szélsőséges parancsuralmi megnyilvánulás ellen.

A 6 avatandó mind nemzeti hagyományainkat őrző, igaz magyar emberek, akik büszkék az elődeikre, akik jeles cselekedeteikkel kitüntették magukat a harctéren. Bízom abban, hogy méltó utódok lesznek és Rendünk sorait értékekkel gazdagítják. Post mortem avatottunk néhai dr. Dénes István, aki Illyefalváról indult és Csíkszeredában életét az emberek gyógyításának szentelte. Közösségének igen megbecsült tagja volt.

A vitézi cím nem csupán egy kitüntetés vagy elismerés jele. (Erre ugyanis különböző érdemérmek, oklevelek, plakettek stb. valók.) A Vitézi Rend egy azonos eszmét valló, azonos szemléletű, elvi felfogású emberek közössége. A vitézi cím egy ilyen közösséghez, egyesülethez való tartozás, és az ezzel járó bizonyos elvárások, szabályok, kötelezettségek betartásának önkéntes vállalását is jelenti.

Kétségtelenül minden vitézzé avatott személy méltó e büszke, magasztos cím viselésére. Ki a saját érdemei, ki az elődei érdemei alapján. Ez utóbbi esetben a cím megelőlegezett személyi kiérdemeltséget jelent. Természetesen, mindenkitől elváratik a rend alapszabályának és esküének teljes és feltétel nélküli betartása.

Emlékeztetem rendünk alapszabályának néhány pontját. Eszerint az egyesület tagja köteles tevékenyen közreműködni az egyesületi célok megvalósításában, a konkrét programok végrehajtásában. A vitézek magatartási szabályai, normái azonosak azzal, amit a hagyományos magyar nemzeti értékrend minden becsületes magyartól elvár, s amit a társadalom a vitézekről fokozottan vár el. Ilyen a fegyelem és az önként vállalt tevékenységi kötelezettség a Rend belső életében és a Rendben kívüli polgári életben.

A közösségi összetartás a vitézek egyik fő erénye, és kötelessége ennek támogatása, erősítése. A vitéz köteles folyamatos, eleven és következetes kapcsolatot tartani a Rend szervezetével.

A Vitézi Rend az egyetlen, magyar alapítású rend, amely nem tévesztendő össze a más lovagrendekkel. Az egyes országokban élő vitézek ottani csoportjai működésükhöz egyesület keretében, hatósági bejegyzés útján kaptak engedélyt.

A törvényes kereteket tiszteletben tartva, Rendünk Erdélyben a Vitézi Rend Kulturális Egyesület néven működik. Az Isten, Haza, Család hármasság egység nevében, nemzeti értékeink, hagyományaink ápolását és megőrzését, a Rendtársak és azok családjainak önzetlen támogatását tűzte ki célul. Úgy gondolom, hogy a Rend célkitűzései jogosak és célszerűek, mert az utódállamok történetírása, így a román, a csehszlovák, illetve a cseh és a szlovák, a jugoszláv, azaz a szerb és a horvát, valamint a szovjet, illetve az ukrán, mindegyik a maga szempontjából állítja be és értékeli az eseményeket. Ez magában nem is lenne baj, ha tárgyyszerűen mutatták volna be, illetve mutatnák be a nemzetiségi kérdést, amely a határok mozgatásához vezetett.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Vitézek, mi lehet...

vitéz Tóth Imre József emlékére

Tóth Imrét, apai nagyapámat, a kisújszállási büszke *nagykúnt* az első világháborúban szerzett érdemeiért vitézzé avatták. A családban sok szó erről nem esett, szemérmes família voltunk, talán leginkább apám, Tóth Imre József jellemének kialakulásában lett szerepe. Jelszava, célkitűzése lett ez a mondat: *első a becsület - minden körülmények között*. Ez a mottó sarkallta jó tanulásra, lázadó természetét legyőzve jó magaviseletre. Középiskolája, a zilahi Wesselényi Kollégium elvégzése után a kolozsvári református teológián tanult tovább, pappá szentelése után (1936) gyakorlati éveit alatt saját kérésére Moldova-Bukovina területén kapott igazi missziós feladatot. Tulajdonképpen munkája az ezen a területen élő reformátusok felkeresése volt, de mivel köztudott, hogy ezeken a területeken aránylag kevés a református, ő többet akart és tett is: rendre bejárta a legeldugottabb falvakat is, és összeírta az összes magyar származású embert. Az „elcsángált” magyarok összeírásával nem csak saját egyháza megbízatásának tett eleget, de felbecsülhetetlen szolgálatot tett az egész magyarságnak.

Ténykedése természetesen szemet szúrt a román hatóságnak: elfogták és kémkedés vádjával bebörtönözték. Három hónapig tartották fogva, fűtetlen cellában, télidőben. Úgy próbálták vallomásra bírni, hogy cellája padlójára időnként egy-egy vödör vizet öntöttek, mely jéggé fagyott. Így tették elviselhetetlenebbé körülményeit. Mivel megtudták, hogy apám egyetemista korában ökölvívóbajnok volt, öreinek kedvenc szórakozása lett az ökölvívás, olyan módon, hogy ketten-hárman lefogták apámat, a többi pedig rajta gyakorolta a különböző ütőfajtákat. Végül bizonyíték hiányában a börtönből elbocsátották, de azonnal és végérvényesen kiutasították Moldova és Bukovina területeiről.

Kolozsvárra visszatérve segédlelkész lett a Monostor úti, közismertebb nevén „kakasos” református templomban, a bécsi döntés után a Levente Hadtest lelkészének nevezték ki. 1940-ben, vitéz nagybányai Horthy Miklós erdélyi bevonulása alkalmával Kolozsvárott vitézzé avatták egyrészt örökségi jogon, másrészt saját érdemei elismeréséért. A megtisztelő címet sajnos nem sokáig viselhette. De amíg viselte, csakis a becsület *mindenek előtt* jegyében tette. Nem értett egyet a zsidók megbélyegzésével. Ennek a véleménynek anyámmal együtt olyan módon adtak hangot, hogy nyilvánosan bejelentették, hogy anyám a zsidó kórház igazgatóját választotta orvosának és szülni a kolozsvári zsidó kórházba vonul be. Számításuk bevált, bejelentésük újsághír és ennek nyomán beszédtéma lett a városban. - Egy csöpp a tengerben, - mondta később apám, - de cseppekből áll az eső is, mely feláztatja a földet.

A világháború borzalmai minket közvetlenül nem érintettek. Hogy a háború véget ért, annak mindenki örült, de az azt követő változásokat az emberek kissé fásultan fogadták. Gyerek voltam, nem volt fogalmam semmiről, de most, sok év tapasztalatával a hátam mögött úgy érzem, az emberek túlságosan hagyták magukat sodortatni a körülöttük áradó változásokkal. Az a tény, hogy mind Magyarországon, mind Romániában a választásokon a kommunisták győztek (most már azt is

tudjuk, milyen fondorlatos módon) az idealistákat – köztük apámat is – eleinte nem töltötte el rossz érzéssel, sőt, a kommunizmust valami modern krisztusi kor eljövételének hitték.

Hamarosan szomorú tapasztalatokkal terhesen mondhatták keserűen egymásnak saját helyzetükre vonatkoztatva: Sic transit gloria mundi - így múlik el a világ dicsősége. Akkor ugyanis nem csak szüleim, de környezetük majd minden tagja így gondolkodott.

Gyerekkoromban csak néhány ellesett szó, szüleim szorongó összenézése, titokban összezsomagolt gyönyörű dísz és estélyi ruhákkal teli pakkok, melyek loppal tűntek el a padlás mélyén, hogy onnan az éjszaka leple alatt hamarosan továbbvándoroljanak valahova, számomra titokzatos helyre – utalt félelmükre. Nyiladozó értelmemmel ennyit fogtam fel a háború utáni megváltozott világrend következményeiből. Hogy embereket elhurcoltak, megbélyegeztek, bebörtönöztek, hogy nagyapámnak elvették mindenét, hogy a vitézi cím, melyre olyan büszkék voltak, félelmetes körülményekkel fenyegető, titkolni való dolog lett, gyerekként nem tudtam. A családban nem beszéltek róla.

Szüleim olyan sikeresen tüntettek el a vitézzé avatásra vonatkozó minden tárgyi nyomot, bizonyítékot, hogy csak néha-néha került elő, figyelmüket véletlenül elkerült levélboríték, egy-egy receptes könyvbe elbújtatott kinevezési okmány, meséskönyvem borítójába rejtett irat, mely emlékeztetett apám kitüntetésére. Egyetlen egy kézzel fogható, szemmel látható, a csodával határos módon megmaradt emléket tartottak meg: két butélia bort. Két Szürkebarátot. Kettőt a hatból. Ezt a két üveg bort szinte kegytárgyként őrizgették, ha néha-néha előszedte valamelyikük, elpárásodott szemmel néztek össze, olyan: - „úgy - e emlékszel?” – módra. Mielőtt az üvegek visszakerültek volna rejtekhelyükre, mindig elmondták nekem: - „az egyiket a 18. születésnapodon, a másikat majd a lakodalmadon fogjuk felbontani!” - Az üvegeket körüllebegő titok természetesen kíváncsivá tett, eredetüket 14 éves koromban tudtam meg úgy, hogy vállaltam, a történetet nem mesélem el senkinek. Ez a feltétel teljesen érthető volt a számomra: hiszen az 1950-es évek derekán voltunk, Erdélyben javában folyt a „tisztogatás”, kellett az ingyen munkaerő a Duna csatorna építéséhez. A munkára vezényelt csapat főleg politikailag megbízhatatlan egyénekből, mint lelkészek, egyetemi tanárok, egyenlő jogokat követelő becsületes emberek, szóval ilyen „káros” elemekből állt.

Az erekyeként becsben tartott két butélia történetét édesanyám mesélte el.

1940-ben eufóriás hangulat uralkodott Kolozsváron. A város lakói felszabadultan, vidáman készülődtek a „bevonulás” illő módon való fogadására. Egymást érték az iskolai, egyetemi, egyesületi, klubtagsági ünnepek. Az ünneppsorozat legkiemelkedőbb részéhez tartozott a vitézi avatás és az azt követő vitézi bál. A jelöltek csapata feszült várakozással nézett az ünnepség elé. Természetszerűen az avatásra a férfiak, a bálra a nők készültek izgatottabban. Anyám Tüdős Klára divat-irányzatát követve csodaszép, fekete alapon kalotaszegi mintával, fehér fonallal sűrűn kivarrott estélyi ruhát készíttetett a bálra, az avatásra a Horthynéjéhez hasonló díszmagyart.

Az avatásra a szervező bizottság mindent előkészített, begyakorolt: ki, mikor, hova és hányat lépjen, hogy hajoljon, hogy köszönjön, stb. Elérkezett a ceremónia napja. Úgy látszott, az ünneplők

tökéletesen felkészülve várják a Kormányzó Úr megjelenését. És akkor az egyik szervezőnek eszébe jutott, hogy megkérdezze, ki fogja az avatás utáni köszönő-köszöntő beszédet mondani. A vitézjelöltek egymásra néztek, de senki nem jelentkezett, hogy az ő feladata lenne a beszéd elmondása. Kiderült, hogy a nagy készülődésben a szervezők elfelejtettek a jelöltek közül felkérni valakit erre a feladatra. Az idő sürgetett. Az egyik szervező végül megkérdezte: - ki vállalna elmondani egy köszönő beszédet? Apám várt egy kicsit, majd csendesen megszólalt:

- ha nincs más jelentkező, én szívesen vállalom.

A szervezők számára az avatás ceremóniája kész tortúrát jelentett. Mindenikük azon gyötrődött, milyen lesz a beszédre teljesen felkészületlen Tóth Imre József szereplése? Hogyan magyarázzák meg a Kormányzó Úrnak, mulasztásukat, ha nem lesz az ünnepélyes alkalomnak megfelelő a köszönő beszéd? De fölöslegesen remegtek a katasztrofálisnak elképzelt beszéd miatt.

Apám remekelt. Olyan tökéletesen felépített, ragyogó és lelkesítő beszédet mondott, hogy Horthy Miklós könnyes szemmel ölelte keblére, megköszönte és arra kérte, a beszéd szövegét és a hozzá felhasznált forrásmunkák listáját ne feledje el majd átadni a szárnysegédnek.

- Sajnos, - mondta apám - írott szöveggel nem szolgálhatok. A beszédet most állítottam össze az itt – és a fejére mutatott - meglévő anyagból.

Horthy Miklós újra megölelte apámat, ismételten megköszönte a beszédet. Másnap két huszár csengetett be szüleimhez, a Monostor úti parókiára, 6 butélia Szürkebarátot tartalmazó díszes csomagot adtak át a frissen avatott vitéznek a Kormányzó Úr jókívánságait tolmácsolva.

Apai nagyanyám felmenői szilágysági földbirtokosok, szőlőtulajdonosok voltak, nősülése révén vitéz Tóth Imre nagyapám is azzá vált. A bor mint olyan, természetes velejárója volt hétköznapi életüknek. Az ajándék butéliák finom, márkás nedűt tartalmaztak, de lehetett volna bennük lőre is, nem a tartalma volt a fontos, hanem az, hogy apám milyen alkalomból és kitől kapta azokat. Áhítatos tiszteletben, csak kimondottan ünnepélyes alkalmakra tartogatták. A családi körben a vitézzé avatás tiszteletére, Horthy Miklós egészségére fogyasztották el az elsőt, az én, majd öcsém, Tóth Imre István születésére, anyai nagyszüleim 50 éves házassági évfordulójára bontottak ki rendre egy-egy üveggel.

Sok év telt el az utolsó butélia ünnepélyes kinyitása, elfogyasztása óta. Sok víz lefolyt a Szamoson, Kolozsvár szerény folyócskáján, messze-messze sodort a történelem szele szülővárosomtól. Közel negyedszázada Svédországban élek, itt él családom jó néhány tagja is. És itt élte életének utolsó esztendeit apám is, tevékenyen részt kérve az itteni, a magyarság megmaradásáért vívott munkában. Honvágyát Balassi Bálint verseivel gyógyíttatta.

– Tudod, - mondta sokszor – úgy érzem, a jó Isten rendelt minket ide, ezervalahány kilométerre az óhazától. Mondhatjuk úgy is, a végekre. Őrizni a sok idekerült magyar lelki békéjét, anyanyelvünk épségét.

Itt hunyta le örök álmra szemeit, teste Sölvesborg városának temetőjében nyugszik. A lelke?... A lelke itt van közöttünk, a tengerparti sétányokon, vagy bárhol bolyongva szinte hallom kedves hangját amint kitartásra, munkára biztatja a néha csüggedőket:

- Vitézek, mi lehet ez széles föld felett szebb dolog az végeknél?

vitéz Tóth Ildikó Irma, Kárpát-medencei Tartomány Vitézi Rend, Nyugati Törzskapitányság vitézi hadnagya

Svédország, Sölvesborg 2010-02-19

Szent Jobb mise és körmenet

Tisztelt Rendtársak!

Rendünk hagyományosan minden esztendőben képviselteti magát államalapításunk ünnepén, augusztus 20-án a Szent István Bazilikában tartandó Szent Jobb misén és az azt követő körmeneten. Kérünk minden nemzeti hölgyet és urat, hogy akiknek módjukban áll, vegyenek részt a ceremónián. Képviseljük együtt és sokan a Vitézi Rendet!

Vitézavatás – 2013

Tisztelt Rendtársak!

Idei vitézavatási ünnepségünkre szeptember 14-én, 10 órakor kerül sor. A helyszínnel és minden egyébvel kapcsolatos részletinformációt megtalálják a Vitézi Hírmondó következő, júliusi számában.

A Vitézi Rend lényegéről

*Mottó: "...vitéznek lenni nem hagyományörző feladat. Arra kötelez, hogy folyamatosan egyesülésünkön s Hazánk felemelkedésén dolgozzunk"**

Célszerű lenne megtárgyalnunk, mit és hogyan tehetünk, illetve akarunk-e, tudunk-e tenni Hazánk újjáépítése terén.

Ahhoz, hogy tudjuk, hová is tartunk, nem szabad felednünk, honnan és miért jöttünk. Azaz fel kell idéznünk, mi céllal, kik által lett újjáélesztve Hazánkban 1992-ben a Vitézi Rend (VR).

1920-ban a Horthy Miklós kormányzó által létrehozott Rendbe **"...olyan személyek lettek vitézzé avatva, akik harcban, vagy esetleg más módon tűntek ki a Magyar nemzet szolgálatában"***. Ugyan ez elven lett megalapítva Károly-Róbert királysága alatt 1326-ban a **Szent György Vitézek Rendje!** A vitézi cím, a rend kizárólag magyar sajátosság. Nem szükséges és nem is lehet bejegyezve a legrangosabb lovagi rendeket számon tartó (regisztráló) külföldi, ill. nemzetközi szervezeteknél sem. Ősidők óta a VR-t csak Magyarországon élő magyar nemzetiségű Főkapitány és vezérkar irányíthatja. **Magyarországon** csak **egy VR** volt, van, és lehet. Mi az Ők utódai vagyunk. A mi Rendünk az egyetlen, amely hazatérése után 1992-ben törvényesen **egymaga** lett bejegyezve Hazánkban. A VR tagságát nem azok képezték, akik az uralkodó osztályhoz tartoztak, és politikai hatalmuk, befolyásuk alapján előjogokat és kiváltságokat szereztek, amit utódaikra is átörökíthettek, (ezeket a rendi privilégiumokat 1848-ban megszüntették). Még azok sem, akiknek ősei Vitézek voltak, s különösen nem azok, akik nevük előtt a **ns.** jelzővel akartak kitűnni.

A VR-t külföldön élesztették fel a múlt század '50-es éveinek közepén nemesek, illetve vitézek leszármazottai, akik már véglegesen elszakadtak Hazántól, s nem ismerték a magyarországi viszonyokat. Ők csak vitéz-, illetve nemes leszármazottakat „avattak” vitézzé. Ez elven alapulnak a Rendünkben kivált, később visszatért, majd ismét kivált „rendek”, és az újabban alakuló „nemes lovagi vitézi rendek” is. Ezek legtöbb tagjának **egyetlen** erénye **csak** az, hogy ősei vitézek voltak. Azaz **nem érdemelték ki személyesen**, hanem csak örökölték e magasztos címet. Nehogy félreértsenek, de a bűnözők, árulók, gyáva elvtelen férgeknek az elődei többnyire derék, becsületes egyének voltak. Vagy ha a gyerekek nem felelősek a szüleik vétkeiért, épp úgy az erényeiért sem. Ezért ezek az egyesületek nem nevezhetők Vitézi Rendnek, bármilyen jelző hozzáillesztésével sem. Ők legfeljebb Vitéz utódainak társulatai, klubjai, amelyek nem végezhetnek vitézi avatást.

Melyek is a VR céljai, ki is és miért vált a VR tagjává?

Csupán azért, hogy ily módon válhasson e büszke, magasztos és megtisztelő cím viselőjévé? Ilyenek szép számban vannak az új „vitézi rendekben”. Ezekre aligha van szükség.

Vagy azért, mert függetlenül származásától, önzetlen odaadással tett, tesz, **tud is és akar is** tenni minden tőle telhetőt Hazánk felemelkedéséért? De azért (emellett) a jelöltek származását is figyelembe kell venni.

Ne csak kecsegtessük hiúságunkat, tetszelegjünk önmagunk előtt, hogy előbb-utóbb nevetségessé váljunk, hanem apáink példáját követve cselekedjünk is. Ideje ráeszmélni arra a hatalmas felelősségre, amit magunkra vállaltunk a Vitézi Rend, a VITÉZI ESZME újjáélesztésével.

Csak tőlünk függ Rendünk tekintélyének és szükségességének megőrzése!

vitéz Kövér György

Törzskapitány, Kárpátalja

***idézet Horthy Miklós rendalapító beszédéből.**

A Vitézi Rend is részt vett a II. Rákóczi Ferenc emlékmeneten

A II. Rákóczi Ferenc által megindított szabadságharcra emlékeztünk 2013. június 16-án. Ezen a napon Budapesten számos hagyományőrző szervezettel közösen emlékeztünk, mivel a szervezők meghívták a Vitézi Rendet is. Ünnepi beszédet mondott főkapitányunk, vitéz Molnár-Gázsó János, s az eseményen tiszteletét tette Dr. Papp Lajos világhírű szívsebész is.

Felhívás Rendünk Erdélyi Törzskapitánysága nevében

A Vitézi Rend erdélyi törzskapitánysága július 20-án, szombaton délután 6 órától Csíkszentmártonban, vitéz Székely Ernő meghívására kihelyezett állománygyűlést tart, melyre minden kedves Rendtársunkat nagy szeretettel várunk. Az Állománygyűlés célja, hogy a Csíki medencében élő Rendtársainkat jobban megismerjük, sorainkat rendezzük, és további célkitűzéseinket megbeszéljük. A sepsiszentgyörgyi és környéki Rendtársak utazását bérelt autóbusszal oldjuk meg.

vitéz dr. Székely Zsolt törzskapitány

Gondolatok Martin Schulzról

Igazából nincs túl nagy jelentősége annak a múlt héten megjelent hírnek, ami Martin Schulznak, az Európai Parlament baloldali, német elnökének az előéletéről szól, de azt hiszem, hogy maga a történet azért mégiscsak elgondolkodtató és egyben árulkodó is, a mai európai politikai hátteret, a jelenleg uralkodó uniós szemléletet tekintve.

Kiderült ugyanis, hogy Schulznak nincs középiskolai végzettsége, se érettségije, se semmilyen szakmája. A korábban könyvtárosítással foglalkozó, masszív alkoholistát anno egész egyszerűen

kirúgták az iskolából, mert kétszer megbukott. Így most nyolc általánossal vezeti az Európai Parlamentet és osztja az észt többek között nekünk, magyaroknak is.

Mielőtt valaki félreértene, szeretném leszögezni: nem attól lesz valaki ember, hogy diplomája van. A végzettség nem feltétlenül tükrözi egy ember műveltségét és tájékozottságát, azonban ettől függetlenül azt gondolom, hogy minden további nélkül elvárható az, hogy vezető pozícióban, döntési helyzetben lévő emberek legalább egy szakterületen rendelkezzenek magasabb szintű jártassággal.

Manapság már - épp az EU elvárásainak és iránymutatásainak következtében - szinte a legegyszerűbb munkahely betöltéséhez is felsőfokú végzettség szükségeltetik, de érdekes mód az Európai Parlament elnöki posztjához ez nem feltétel. És hogy ez mennyire így van, azt jól szemlélteti Marcin Grajewski, elnöki szóvivő nyilatkozata az üggyel kapcsolatban: Való igaz, hogy Martin Schulz a középiskolát sem fejezte be, de ez nem követelmény az uniós elnöki poszt betöltéséhez. Martin Schulz rendelkezik a szükséges képzettségekkel. Azért hadd idézem a híres amerikai író, Mark Twaint, aki azt mondta, hogy soha nem keverhető össze a végzettsége a képzettségével. Az Európai Parlament elnöki tisztségének betöltéséhez nincs szükség egyetemi végzettségre. George Washington sem rendelkezett formálisan iskolai végzettséggel, és Abraham Lincoln sem. Ez persze nem jelenti azt, hogy az elnök úr ezekhez az emberekhez akarja hasonlítani magát, ez csak egy történelmi észrevétel. Így megy ez.

A szóvivői észrevétel pedig valóban történelmi. Jól mutatja a mai történelmi állapotokat. Jól bemutatja, hogy manapság Európában a legmagasabb poszt eléréséhez elegendő, ha folyamatosan mantrázod a balliberális elveket, van egy kis kapcsolati tőkéd és zsidó vagy.

Martin Schulz a mai európai politikusok prototípusa, mintapéldánya. Mi pedig itt a keleti oldalon jól ismerjük ezt a típust. Így ment ez annak idején is. A gondolkodni nem tudó, de megbízható elvtársak alkalmasak voltak minden poszt betöltésére. Ők voltak azok, akik mindenhez értettek, bárhová is helyezte őket a Párt. És ha valaki azt gondolná, hogy ez csak egy egyedi eset, az súlyosan téved. Viviane Reding, a másik északombájn, aki mint tudjuk az EU, jogi ügyekért felelős biztosa, nem rendelkezik jogi végzettséggel, a jogtudományokban abszolút járatlan. Mégis feljogosítva érzi magát, hogy véleményt formáljon a magyar alkotmányossági kérdésekben, mégis azt gondolja, hogy érdemben hozzá tud szólni olyan jogvitákhoz, amikben még a legfelkészültebb jogászok is ellentmondásban állnak egymással.

Manapság ilyen alakok vezetik az EU-t, manapság ilyen felkészült szakemberek hoznak olyan döntéseket, amelyek nagyjából 500 millió ember életét, mindennapjait befolyásolják.

Ez ma az Európai Unió. Vagy nevezzük inkább EUSSR-nek, hisz ez utóbbi sokkal jobban kifejezi azt, ami manapság az öreg kontinensen történik.

Az írást vitéz Tamás György Gyula törzskapitány juttatta el szerkesztőségünkbe

A KÖTELESSÉGEINKRŐL

Tisztelt Nemzetes Uraim!

Szükségessé vált felhívnom figyelmüket, hogy a vitézi cím nem csupán egy kitüntetés, vagy elismerés jele. (Erre ugyanis különböző érdemérmek, oklevelek, plakettek stb. valók.) A Vitézi Rend egy azonos eszmét valló, azonos szemléletű, elvi felfogású emberek közössége. A **vitézi cím** egy ilyen közösséghez, egyesülethez való tartozás, és az ezzel járó bizonyos elvárások, szabályok, **kötelezettségek betartásának önkéntes vállalását is jelenti.**

Kétségtől minden vitézzé avatott személy méltó e büszke, magasztos cím viselésére. Ki a **saját érdemei**, ki az elődei érdemei alapján. Ez utóbbi esetben a cím **megelőlegezett** személyi kiérdemeltséget jelent. Természetesen, mindenkitől elváratik a Rend alapszabályának és esküjének teljes és feltétel nélküli betartása.

Emlékeztetem Rendünk alapszabályának néhány pontját. Eszerint az egyesület tagja köteles tevékenyen közreműködni az egyesületi célok megvalósításában, a konkrét programok végrehajtásában. A vitézek magatartási szabályai, normái azonosak azzal, amit a hagyományos magyar nemzeti értékrend minden becsületes magyartól elvár, s amit a **társadalom a vitézektől fokozottan vár el.** Ilyen a **fegyelem és az önként vállalt tevékenységi kötelezettség a Rend belső életében és a Renden kívüli polgári életben.** A közösségi összetartás a vitézek egyik fő erénye és kötelessége ennek támogatása, erősítése. A vitéz **köteles folyamatos, eleven és következetes kapcsolatot tartani a Rend szervezetével.**

Minden vitéztől elváratik, hogy az összejöveteleken megjelenjen. A **közgyűléseken való részvételt** tartom a legfontosabbnak. Ennek helyéről és idejéről mindenki legalább két héttel korábban értesülni fog. Ez elegendő kell, hogy legyen a személyes vagy hivatali ügyek rendezésére, esetleges átütemezésére. Csak **nagyon nyomós ok** igazolhatja a távol maradáást.

Vitézi Rendünk kizárólag adományokból és a tagsági díjakból tartja fel önmagát. Ezért a befizetéseknek **felszólítás nélkül** mindenki lehetőleg a folyó év első negyedében tegyen eleget! Továbbá, nagyon fontosnak tartom, és ezért javaslom, hogy minden rendtársunk a családjá, barátai, szomszédai kíséretében részt vegyen minden Magyar Nemzeti ünnepen, ki-ki a saját lakóhelyén.

Aki valamilyen oknál fogva nem hajlandó követni a Rend alapszabályát, esküjét, megfelelni az elvárásoknak, az írásban vagy szóban jelezze előljáróinak.
2013.január.

Vitéz Kövér György
Törzskapitány, Kárpátalja

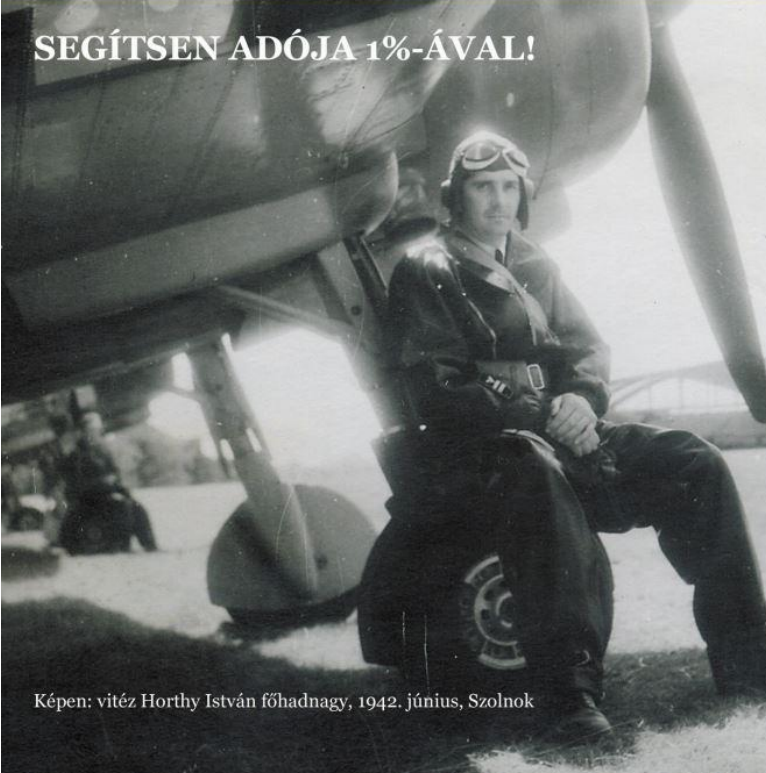
Segítse adója 1%-ával Rendünket

Aki még nem rendelkezett adójának 1%-áról, az kérjük – ha teheti – támogassa a törvényesen bejegyzett Vitézi Rendet, amely jogosult annak elfogadására.

Adószám: **18043224-1-41**

SEGÍTSEN ADÓJA 1%-ÁVAL - SEGÍTSEN ADÓJA 1%-ÁVAL - SEGÍTSEN ADÓJA 1%-ÁVAL - SEGÍTSEN ADÓJA 1%-ÁVAL

SEGÍTSEN ADÓJA 1%-ÁVAL!

Vitézi Rend
Adószáma: 18043224-1-41

Vitézi Rend 1920-ban alakult és 1992. február 3-án jogfolytonosan került bejegyezésre a Fővárosi Bíróságon 4227 sorszámon.

A Vitézi Rend konzervatív értékrendet valló, katonai hagyományait ápoló, pártoktól független szervezet, mely napjainkban egyesületi formában működik.

Rendelkező nyilatkozat letölthető illetve további részleteket talál a **www.vitezirend.com** cím alatt.

Kérjük támogassa adója 1%-ával szervezeteinket!

Képen: vitéz Horthy István főhadnagy, 1942. június, Szolnok

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT

A BEFIZETETT ADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

A kedvezményezett adószáma:

18043224 - 1 - 41

A kedvezményezett neve: **Vitézi Rend**

- ✂----- ✂----- ✂----- ✂----- ✂----- ✂----- ✂----- ✂----- ✂----- ✂-----

TUDNIVALÓK

Ha személyi jövedelemadó bevallását munkáltatója készíti el, a rendelkező nyilatkozatot lezárt borítékban adja át munkáltatójának. 2013. május 10-ig.

A borítékra írja rá az Ön nevét, címét, adóazonosító jelét, majd a lezárt borítékot írja alá a leragasztáson átnyúló aláírásával.

Amennyiben bevallásában véletlenül nem rendelkezett 1%-áról, de utólag megtenné, kérjük, hogy 2013. május 20-ig adja postára a rendelkező nyilatkozatot és **a borítékra írja rá az Ön SAJÁT adószámát** – majd adja fel az APEH címére: Budapest 1438, Pf. 511.

Köszönjük

Katasztrófavédelem

Tisztelt Rendtársak!

A Vitézi Rend fontosnak tartja a hagyományőrzést. Azonban az eddig vállalt feladatoknál többet kíván tenni, ezzel is az ország javát kívánja szolgálni. A vitézavató ünnepségen bejelentésre került, hogy a Vitézi Rend egy katasztrófavédelmi század felállítását tűzte ki célul. A szervezés már folyamatban van. Mivel váltásokban is gondolkodnunk kell, így a toborzásra kerülő létszám 300 főben lett megadva. Aki részt kíván venni egy ilyen nemes feladatban, az a felsorolt kinevezett katasztrófavédelmi parancsnokoknál jelentkezzen!

vitéz Bányai István törzskapitány – 06/20-669-7874

vitéz Dezső Mihály törzskapitány – 06/30-228-9037

vitéz Kolcsár Géza törzskapitány – 06/20-457-0017

vitéz Palczer Lajos hadnagy – 06/30-359-8618

Felhívás

Tisztelt Rendtársak!

Jelen, havonként digitális formában megjelenésre kerülő **Vitézi Hírmondó** szeretettel várja írásaikat, beszámolóikat, gondolatébresztőiket. Aki érez késztetést magában az ilyen formában történő publikálásra, küldje el az anyagait a vitezi.szerkesztoseg@gmail.com elektronikus levélcímre, s a levél tárgyába írja be: „**Vitézi Hírmondóba**”!

Az írás beküldésének formai kritériumai:

- Microsoft Word, vagy annak formátumával kompatibilis szövegszerkesztő használata,
- Times New Roman betűtípus, 13-as betűméret,
- Szóközök, tabulátorok megfelelő használata (ti. a mondatokban és végükön elhelyezett *vessző*, vagy *pont* szóköz nélkül az azt megelőző szót kövesse, valamint a bekezdéseknél a tabulátor gombbal kerüljenek beljebb az első sorok, illetőleg a szavak/mondatok között egy-egy szóköz legyen),
- Az írás végén pedig a szerző (név, rang, terület) megjelölése.
- **A fenti kritériumok be nem tartása esetén az írás nem kerül be a lapba!**

Amiket várunk: eseményekről **beszámolók**, országos/helyi eseményekkel kapcsolatos **gondolatébresztők**, **fényképfelvételek** (az eseménynek és időpontjának megnevezésével!), **interjúk**, ünnepekkel kapcsolatos saját, vagy más által írt **prózai**, esetleg **lírai szövegek** (más műve esetén a forrás pontos megjelölésével!), illetve bármit, amit úgy gondolnak, helye lehet a Hírmondóban!

Köszönettel: vitéz Sereg László (sajtóreferens)

Impresszum

KIADJA A VITÉZI REND

www.vitezirend.com

vitezi.szerkesztoseg@gmail.com

vitezirendkozpont@gmail.com

A szerkesztésért felel:

vitéz Mikecz András (irodavezető törzskapitány)

vitéz Sereg László (sajtóreferens, a Vitézek Lapja és a Vitézi Hírmondó főszerkesztője)

Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza. A cikkek a rendtársak személyes véleményét tükrözik, s nem feltétlen azonosak sem a Rend hivatalos, sem a szerkesztőség álláspontjával.

A Vitézi Hírmondó megjelenik minden hó végén digitális formában.